

Snijboon: 'Niets is wat het lijkt' Dagelijkse ontmoetingen met de medemens. Uitgeverij Boekscout, Soest 2016. ISBN 9789402227093 (Ziekte van Lyme/ Onbegrepen ziekte/ Energetische beperking/Chronische vermoeidheid/ Bijnieruitputting/ Systeemdwang/ Bureaucratie/Goed leven/ ED) Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl

Een drie hoeks gesprek met de computer als derde persoon is de norm. (pag.53)

Boek van 89 pagina's waarin Snijboon beschrijft hoe zijn leven eruit ziet waarbij hij zowel ingaat op dagelijkse ontmoetingen met mensen, ervaringen in de natuur, als hoe zijn leven is beïnvloed door een energetische beperking die hij sinds zijn 26^e jaar heeft. Met vele mooie observaties over hoe contacten met artsen en andere hulpverleners met hem verlopen en wat er in gebeurt. Daarbij heeft het reguliere zorgsysteem hem regelmatig teleurgesteld.

Covertekst: 'Niets is wat het lijkt' bevat aangrijpende, waargebeurde en veelal autobiografische verhalen waarin Snijboon zijn zoektocht naar genezing beschrijft. Tijdens deze zoektocht heeft hij inspirerende en vaak komische ontmoetingen met artsen, vrienden, een voorouder, een boswachter, bejaarden, een verkoper van matrassen, gelovigen en buurtgenoten, die zijn pad kruisen. Vertoevend in de natuur doorziet hij de illusies van het aardse leven en ontdekt hij de essentie van het bestaan. Deze essentie wordt op een scherpzinnige en nuchtere wijze beschreven.'

Over de schrijver:

Snijboon studeerde Economie in Tilburg en woont nu in Waalwijk. Hij kreeg op 26-jarige leeftijd een energetische beperking, die maakte dat hij zich liet omscholen tot levenscoach.

Boekscout.nl: "Als tienjarige leerling van de Montessorischool schreef ik verhalen zodra ik mijn weektaak had volbracht. Daarna volgden vele jaren van 'doen wat de wereld van me verwacht'. Die weg leidde van een academische graad in de bedrijfseconomie tot een fysiek volledig uitgeput lichaam. Mijn lichaam opende mijn ogen voor waar het in het leven werkelijk om gaat: leven vanuit mijn essentie. Een omscholing tot 'levenscoach' volgde. Sinds een aantal jaren schrijf ik, volgens mijn lezers, op heldere, humoristische en trefzekere wijze over het gedrag, de drijfveren en het wereldbeeld van mensen."

Wat viel op:

De heldere toelichting van situaties waarin Snijboon terecht is gekomen binnen de zorgsetting, zoals gesprekken met artsen en specialisten en zijn ervaring met het keukentafelgesprek dat gemeentes houden om te bepalen hoeveel hulp iemand krijgt. De scherpe observaties die hij maakt over de werking van de gezondheidszorg en hoe hij zich tegenover deze zorg opstelt. Hoe hij zijn eigen weg blijft volgen in het zoeken naar een oorzaak voor zijn klachten.

Zijn conclusies en reactie op de bejegening van artsen binnen het reguliere 'falende

zorgsysteem' waarbinnen artsen 'gehersenspoeld' zijn, en constatering niet 'geboren uit teleurstelling maar uit bewuste ervaring' (pag.83).

Snijboon beschrijft niet alleen het deel van zijn leven dat beïnvloed wordt door zijn chronische ziekte, hij gaat ook in op 'dagelijkse ontmoetingen met de medemens'.

Citaten:

Pag. 10-11: 'Onbewust bleken we het een en ander voorvoeld te hebben. Enkele weken later op een donkere vrijdagavond in december werd Maarten met de auto opgehaald door zijn jongste broer Rogier om het weekend bij zijn ouders door te brengen. Het was vroeg in de avond. Op hun vraag of ik een lift wilde antwoordde ik dat ik liever het weekend op onze studentenflat doorbracht. Even later vertrokken ze. Op weg naar zijn ouders werden ze aangereden door een beschonken jongeman. De hersens van Maarten konden de klap als gevolg van de botsing niet verwerken. Diezelfde nacht bezweek hij aan zijn verwondingen. Zijn jongste broer Rogier had alleen een grote buil op zijn voorhoofd en was een traumatische ervaring rijker. Van het ene op het andere moment was Maarten er niet meer. Hij was uit het leven weggerukt. Dit was niet te bevatten voor mij en vele anderen. Ik kan me nog herinneren dat ik me voornam om samen met zijn familie en vrienden een mooie uitvaart voor hem te regelen. Dat was het enige dat ik nog voor hem kon doen was mijn gedachte.'

Pag.38: 'Ik merk echter dat de man niet veel ervaring heeft met bezoekers die advies inwinnen bij de arts, het ontvangen advies innerlijk toetsen en vervolgens zelfstandig een keuze maken wat te doen. Laat dit nu juist zijn wat ik heb geleerd in de omgang met mijn lichaam, artsen en andere deskundigen op verschillend terrein.'

Pag. 41: 'In de natuur wordt alles wat in essentie onbelangrijk is weer lekker onbelangrijk en verschuift je aandacht automatisch naar wat er werkelijk toe doet.'

Pag.57: 'Na jarenlang zoeken is het voor mij nu steeds duidelijker waar de chronische vermoeidheid door veroorzaakt wordt.'

Pag.58: 'Dit is het bewijs voor het feit dat het protocol leidend is voor het onderzoek in plaats van mijn of jouw of mijn lichamelijke ongemak.'

Pag.70: 'In Duitsland of Amerika zijn mijn klachten verklaarbaar en in Nederland onverklaarbaar. Zijn ze daar slimmer of zo?'

Pag.80: 'De arts heeft duidelijk gesprekstraining gehad.'

Pag.89: 'Ondanks dat mijn energetische beperking de laatste jaren niet is veranderd houdt mijn persoonsgebonden budget op te bestaan. Rara, hoe kan dat? Dat zit zo. De normering voor de vergoeding van verschillende huishoudelijke taken is gehalveerd. Dus waar voorheen het lappen van de ramen voor bijvoorbeeld een half uur werd ingeschaald, wordt dat nu voor een kwartier ingeschaald. Daarnaast heeft de gemeente raad bepaald dat de eerste drie uur huishoudelijke hulp die geïndiceerd is, voor eigen rekening komt. Op deze manier flikkert de gemeente bijna alle oudjes, chronisch

zieken en gehandicapten uit haar PGB bestand. (...) Ik heb vroeger op school een mooi woord geleerd voor dit 'jezelf mooier voordoen dan je bent': windowdressing.'

Recensies/Extra:

boekscout.nl: Lucinda: 'Ontzettende grappige, ontroerende verhalen met veel mooie levensinzichten.'